



Pikavac

Jelisaveta Nedeljković

Ležim na tlu svog novog doma. Iako je veoma lepo ukrašen zlatnim motivima cveća, prljav je i u njemu nema mnogo prostora, svi smo zgurani.

Umrljan sam šminkom i lakom za nokte, sparušen i iskrivljen.

Osećam se ispijeno i malo... kada si tako nabacan sa ostalima koji su slični tebi, teško je da se osećaš naročito posebno.

Završio sam ovde sasvim nenadano, kada me je malena ženska ruka hitro izudarala i bacila jer joj više nisam bio potreban, jer sam joj zadovoljio potrebu i sada postao višak.

Iako se nalazim u situaciji na kojoj bi malo ko zavideo, meni nije žao. Ispunio sam sve svoje želje i svoju svrhu onako kako sam hteo i kako je trebalo i moralo biti.

Možda sam ovako iskorišćen i sam, ali zbog toga ne očajavam, jer znam da isto kako su oni povredili mene, pre toga sam i ja njih.



savremena
GIMNAZIJA